

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas Psalmorum Decades

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Desiderium cordis eius tribuisti ei, & uoluntate labiorum eius, non
fraudasti eum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

MAR. LVTHERI OPERATIO
PSALMVS VICESIMVS,
Hebræis uicesimus primus.
Ad uictoriam psalmus Dauid.

DOMINE in uirtute tua lætabitur rex, & super salutare tuum
exultabit uehementer.

SIMILIS fere per omnia psalmus est precedenti, ut & hic non satis certus sum, de solo ne Christo, an quouis rege intelligi debeat, mirumque tam apertis in figuratisque uerbis, tam obscuram inesse intelligentiam. Omnino tamen uidetur esse gratiarum actio quædam super acceptis his, quæ precedente postulatæ sunt, ut sit Epinicion quoddam Christi a mortuis resurgentis. Atque ut psalmum precedentem, interpretati sumus, primum de rege figurati, ita hunc contra, primum de rege figurato Christo interpretemur, cum reuera Dauid & quouis rex, bellis & uictorijs suis Christi passionem & resurrectionem figurauerint, & facile sit, figuram & rem figuratam, ex se inuicem intelligere. Forte & hic psalmus generali sententia de utroque rege simul loquitur, sicut in precedente uisum est.

Rex Christus, uicta morte, lætabitur, in uirtute tua, qua eum resuscitasti & uictorem fecisti, qui in infirmitate carnis mortuus, omnibus subiectus fuit, seu, ut Apostolus ait, ij. Corinth. ultimo, Nam & si crucifixus est ex infirmitate, sed uiuit in uirtute dei. Idem est, quod altera pars dicit: Et in salutari tuo exultabit uehementer, id est, ubi a morte saluus factus fuerit. Interpretes noster, libenter uertit, salutare, pro salute, nescio quare. Virtus autem & salus dei, ubique fere pro eare accipitur, qua nos deus saluos & ualidos facit, ut sint donorum dei uocabula magis que autoris, sicut sæpius dixi, de sapientia dei, de iusticia dei, & similibus.

Multa autem sunt nomina, non solum in hebræa lingua, sed & græca & latina & teutonica, forte & in omnibus alijs, quibus uires seu fortitudo significatur, quorum differentiam alio forte loco, inquiremus. Et uerba lætitiæ & exultationis, psalmo. v. &. ix. tractauimus.

Desiderium cordis eius tribuisti ei, & uoluntate labiorum eius,
non fraudasti eum. Sela.

Periphrasis gemina, orationis, prior cordis, altera oris, Rhetoricatur enim *Oratio*. Propheta, Quid est oratio mentis, nisi desiderium cordis? Quid oratio oris, nisi uoluntas labiorum? Alij tamen pro uoluntate labiorum, eloquium seu prolationem labiorum, sed segnius orationis uim significant, hoc enim labiorum eloquium, oratio dicitur, quo aliquid peti significatur, aptius ergo noster, uoluntatem seu desiderium labiorum dixit, ut responderent labia cordi, & eorum *Oratio uocata* uoluntas illius desiderio, ut exprimat orationem uocalem, ne orationem quidem dici, nisi & ipsa desideret, e cordis desiderio & affectu prolata. Voluntas enim labiorum, uiua & feruens est oratio, quid enim uiuatius uoluntate seu desiderio? Nescio si hunc tropum Dauidici eloquij, usque in scripturis inuenire liceat.

Nota. Ordo sane pulcher est, quod oratio cordis, primo loco habenda sit, sine qua, labiorum

labiorum oratio, inutile murmur est, & ut uocalis oratio negligenda non est, ita curandum, ut ab oratione cordis proficiatur, Psallam spiritu, psallam & mente, ait Apostolus.

Non fraudasti, intelligitur non priuasti, non remouisti, hoc est curasti, ut non frustra oraret, nec orationem eius auertisti, ut non exaudires, per negatiuam, maxime affirmatiuam orationem faciens. Quid autem desiderauit cor? quid uoluerunt labia? Sequitur.

Quoniam praeuenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite eius coronam de lapide precioso.

Interpres noster perpetuo, lapide preciosum reddit pro, id est auro ophirizo & optimo, ut psal. xviii. quoque uidimus. Denique psal. cxviii. super aurum & topasion, dicit, ubi eadem dictio paz, allusione sui, fecit eum Topasion cogitare, cum dicitur fuerit, Super aurum & ophirizum, sunt enim prorsus eadem ibidem uocabula, quibus psal. xxiii. dicitur: Super aurum & lapidem preciosum. Et hoc loco coronam de obrizo, Hiero. trāsfert, id quod cogit communis omnium sensus & usus. Neque enim coronam regum gemmae, sed aurum sunt, manifestum autem est, quod de regia corona loquatur, reddimus itaque ad uerbum sic: Quoniam praeuenies eum in benedictionibus bonitatis, pones in caput eius coronam ophirizi, id est auri preciosissimi.

Verbum praeuenisti, quid uelit non satis intelligo, quantum ex hebraeo augurari licet, comparatiue dicit, hoc est, Christum sic esse benedictum, ut princeps esset omnium qui benedicitur, eiusque benedictiones tales, quales nullorum aliorum, iuxta illud psal. xliii. Vn xit te deus, deus tuus, prae confortibus tuis. Et Paulus Ro. viii. Vt esset primogenitus in multis fratribus. Et iterum. j. Cor. xv. Christus resurrexit primitiae dormientium. Et psal. lxxxviii. Quis similis erit deo, in filiis dei? Omnino ad personam istam praeuentionem refertur, quam & hoc pulcherrimo & uenissimo sensu dicitur, quod Christus primus omnium resurrexerit, ut & hic locus sit unus eorum, qui de resurrectione praedictus sit, ut non solum ad dignitatem personae, sed simul ad praeuentionem temporis pertineat. Neque enim Paulus eum primitias dormientium & primogenitum uocat, dignitatis tantum personae respectu, sed & temporis. Sit ergo sensus: Praeuenisti eum, id est primum fecisti in benedictionibus illis optimis, quod confirmat pars sequens, quae eum regem coronatum eloquitur, uelut explicans istam praeuentionem.

Diximus enim hoc uersu, incipere Prophetam ut recitet quae sint illa, quae cor regis huius desiderasset & uoluntas labiorum eius postulasset, nempe salutem ex morte, & uirtutem ex infirmitate, hoc est, optimas benedictiones. Oportet enim hebraismo isti assuescere, quo benedictiones bonitatis, dicitur, quae latine dicitur, benedictiones bonae uel potius optima. Nam interpres noster, non raro, Tob, hebraicum uertit dulce, quod proprie bonum significat, & hoc uersu, dulcedinem uertit, quod latinus quid sit, uix intelliget, cum latine benedictionem dulcedinis dicamus eam, quam dulcedo conferat uel habeat, sicut iusticiam dei uocamus, quam deus largitur.

Benedictiones uero, ite hebraico idiosyncrismo dicitur quae nos beneficia uocamus, sicut Iacob. xlix. Gen. dicit, de benedictionibus uberum & uuluarum &c. j. Reg. xv. Suscipe benedictionem hanc, quam attulit ancilla tua, quae omnia benedicere deo proueniat, ut Gen. j. scribit. Discernit itaque propheta, benedictiones has Christi ab omnibus alijs dum eas appellat, Tob, id est bonas & suaves, cum nusquam hoc epitheton

O o ij benedictio

Benedictio nes.